

10 decembrie – 16 decembrie

Răscumpărătorul lui Iov

Textul de memorat: „*Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.*” (Isaia 53:4)

Apariția imprevizibilă a lui Dumnezeu de la începutul capitolului 38 constituie punctul culminant al cărții lui Iov. Dumnezeu S-a descoperit într-un mod sonor și miraculos, iar descoperirea aceasta l-a condus pe Iov la mărturisire și căință. După aceea, Domnul i-a muștrat pe cei trei prieteni ai lui pentru vorbele lor neadevărate și Iov s-a rugat pentru ei. „Domnul a adus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decât tot ce avusese” (Iov 42:10). Iov a avut apoi o viață lungă și fericită.

Însă istoria lui Iov și deznodământul ei nu ne aduc totuși liniștea și satisfacția la care ne așteptăm. Se ridică o întrebare: Dumnezeu și Satana se ceartă în cer și se luptă aici, pe pământ, pe seama sârmanului Iov? Nu pare drept, nu pare corect ca Iov să ducă greul luptei, iar Domnul să rămână în cer și să urmărească scena.

Trebuie să Se implice și El cumva. Și chiar S-a implicat! Câteva secole mai târziu, Isus a luat chip de om și Și-a dat viața pe cruce pentru noi. Numai în El găsim răspunsurile liniștitoare la întrebările rămase fără răspuns în cartea lui Iov.

Duminică, 11 decembrie – „Răscumpărătorul meu este viu”

În capitolul 38, Dumnezeu i S-a descoperit lui Iov ca fiind Creatorul care „a deschis un loc de scurgere ploii” și care „a însemnat drumul fulgerului și al tunetului, ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni” (versetele 25,26). Dar Dumnezeu nu este numai Creatorul nostru.

1. Citește Iov 19:25-27. Ce speranță a exprimat Iov în aceste cuvinte?

Prin aceste cuvinte devenite celebre, Iov dovedește că avea ceva cunoștințe despre Răscumpărătorul, despre faptul că oamenii, chiar dacă mureau, aveau o speranță dincolo de mormânt, o speranță legată de Răscumpărătorul care urma să vină pe pământ într-o zi.

Cuvintele lui ne îndreaptă atenția spre cel mai important adevăr din Biblie: Dumnezeu ca Răscumpărător al nostru. Da, El este Creatorul nostru. Dar, în lumea aceasta căzută, în lumea aceasta a păcătoșilor condamnați la moarte veșnică în păcatele lor, avem nevoie și de un Răscumpărător (vezi Isaia 48:13-17). De la El, în dublul Său rol, ne vine această mare speranță a vieții veșnice.

2. Citește Ioan 1:1-14. Care sunt cele două aspecte ale lucrării Domnului Isus menționate de Ioan?

Aluzia la Geneza 1:1, Dumnezeu în calitate de Creator, este evidentă în Ioan 1:1. Însă cuvintele acestea: „El era în lume și lumea a fost făcută prin El... Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:10-12) leagă strâns calitatea lui Isus de Creator de cea de Răscumpărător. Și, într-adevăr, doar în virtutea faptului că ne este Creator, poate să ne fie și Răscumpărător.

Ce îți spune răspunsul tău despre motivul pentru care calitatea lui Isus de Răscumpărător este atât de importantă pentru noi?

Luni, 12 decembrie – Fiul omului

În primele capitole din Iov, ni se permite să întrezărim realitatea mării lupte dintre Hristos și Satana. După cum știm, lupta aceasta s-a declanșat în cer și apoi a coborât pe pământ (vezi Apocalipsa 12:7-12). La fel se întâmplă

și în cartea lui Iov: conflictul din cer coboară pe pământ. Însă, din nefericire pentru Iov, conflictul acesta l-a avut „în vizor” pe el.

3. Citește Iov 10:4,5. Care era plângerea lui? Era îndreptățită?

Obiecția lui Iov pare a fi următoarea: Tu ești Dumnezeu, Suveranul universului, Creatorul. Cum ai putea să știi ce înseamnă să fii om și să suferi?

4. Ce răspuns oferă următoarele texte la aparenta „obieție” a lui Iov? Luca 2:11; Ioan 1:14; Luca 19:10; Matei 4:2; 1 Timotei 2:5; Evrei 4:15.

Obiecția lui Iov că Dumnezeu nu era om și nu putea ști ce înseamnă suferința omului a primit răspunsul deplin prin venirea Domnului Isus în natură umană. Fiul lui Dumnezeu Și-a păstrat divinitatea, dar a fost om în sensul deplin al cuvântului și a cunoscut personal ce înseamnă să înduri necazuri și greutăți. Cele patru evanghelii ne vorbesc clar despre natura Sa umană și despre suferințele pe care le-a îndurat în natura umană. Isus a răspuns obiecției lui Iov.

„Natura umană pe care Hristos a luat-o asupra Sa nu era una ireală. El a luat natura umană și a trăit în natura umană. (...) El nu doar că S-a făcut trup, ci S-a făcut și după o fire asemănătoare cu a păcatului.” - Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 5, p. 1124

Gândește-te ce înseamnă faptul că Isus a luat asupra Sa natura umană. Cât de mult Se poate identifica cu tine în problemele cu care te confrunți acum?

Marți, 13 decembrie – Moartea lui Hristos

5. Ce ne spun textele următoare despre Isus și despre ce ar trebui să fie El pentru noi? 1 Ioan 2:6; Galateni 4:19.

Isus este Omul-model. Viața Sa, caracterul Său, constituie exemplul pe care toți urmașii Săi ar trebui să se străduiască să-l urmeze, prin harul divin. Isus este *unicul* nostru model desăvârșit de viață trăită la înălțimea chemării lui Dumnezeu.

Dar El n-a venit pe pământ numai ca să ne fie model. Starea noastră de ființe păcătoase impunea mai mult decât dezvoltarea caracterului, mai mult decât refacerea caracterului nostru și modelarea noastră după chipul Său. Acestea sunt doar o parte din lucrarea Sa de Răscumpărător. Noi avem nevoie de un înlocuitor, de Cineva care să sufere pedeapsa pentru păcatele noastre. El n-a venit numai ca să trăiască o viață desăvârșită și să ne fie exemplu, ci și ca să sufere moartea pe care noi o merităm, astfel ca viața Sa desăvârșită să fie pusă în contul nostru.

6. De ce a murit Domnul Isus pentru noi? De ce *trebuia* să moară? Marcu 8:31; Luca 9:22; Luca 24:7; Galateni 2:21.

Isus a trebuit să moară fiindcă ascultarea de Lege, deși esențială pentru viața creștină, nu-i poate mântui pe cei căzuți. „Atunci, oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege” (Galateni 3:21). Dacă ar putea vreo lege să-l mântuiască pe păcătos, atunci aceea ar fi Legea lui Dumnezeu, dar nici chiar Legea Sa nu ne poate mântui. Numai viața desăvârșită a Domnului Isus Hristos, Modelul nostru desăvârșit, ne putea mântui și din acest motiv a venit El, ca să aducă „o singură jertfă pentru păcate, pentru totdeauna” (Evrei 10:12, NTR).

Ce îți spune modul în care ai păzit Legea până acum despre nevoia ta de un înlocuitor?

Miercuri, 14 decembrie – Suferințele lui Hristos

7. Citește Isaia 53:1-6. Ce spune profetul că avea să experimenteze Domnul întrupat?

În Isaia 53:4 se spune că Isus a purtat suferințele și durerile noastre, deci și pe ale lui Iov! Și nu numai pe ale lui, ci și pe ale întregii lumi. El a murit pe cruce pentru păcatul tuturor oamenilor care au trăit vreodată.

Așadar, numai prin prisma jertfei lui Isus putem vedea cartea lui Iov în adevărata ei perspectivă. Acolo, Dumnezeu care i S-a descoperit lui Iov, Acela la a cărui poruncă se înalță vulturii și care menține ordinea în interiorul atomilor – a suferit mai mult decât a suferit sau ar putea suferi vreodată vreun om. Suferințele și durerile pe care noi le cunoaștem individual, El și le-a asumat pe toate la un loc; de aceea, nu-I poate ține nimeni predici despre suferință Aceluia care a purtat, în natura Sa umană, greul tuturor nenorocirilor produse de păcat pe tot pământul. Noi cunoaștem numai durerea proprie, numai suferința proprie, dar, pe cruce, El a purtat, a trăit suferințele noastre, ale tuturor.

Dumnezeu care l-a întrebat pe Iov: „Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?” (Iov 38:33) ni Se înfățișează a fi și mai minunat când ne gândim că El, care a adus la existență „legile cerului”, a luat asupra Sa trup omenesc și a murit în acest trup ca „să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe Diavolul” (Evrei 2:14).

Privită prin prisma jertfei lui Isus, cartea lui Iov capătă mai mult sens, deoarece jertfa Sa oferă răspuns la multele întrebări neclarificate. Iar cea mai mare întrebare dintre toate e aceasta: Este drept ca Dumnezeu să rămână în cer în timp ce Iov este obligat să sufere pe pământ atât de mult, doar pentru a fi respinse acuzațiile lui Satana? Sacrificiul de la Golgota ne arată că, oricât de mult a suferit Iov sau altcineva în lumea aceasta, Domnul nostru a suferit de bunăvoie cu mult mai mult, pentru a ne oferi speranța și făgăduința mântuirii.

Pentru Iov, Dumnezeu era Creatorul; pentru noi, astăzi, El este și Creatorul, și Răscumpărătorul sau, mai bine zis, este Creatorul care a devenit Răscumpărător (Filipeni 2:6-8). Pentru aceasta, El a trebuit să sufere din cauza păcatului atât de mult, cât nicio ființă umană, nici chiar Iov, n-a suferit și nici n-ar putea suferi vreodată. În fața scenei patimilor Sale nu putem decât să exclamăm asemenea lui Iov: „Mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă” (Iov 42:6).

Joi, 15 decembrie – Satana demascat

8. Citește Ioan 12:30-32. Ce a declarat Domnul Isus cu privire la Satana, doar cu puțin înainte de a fi răstignit?

După ce descrie moartea lui Isus pe cruce, Ellen G. White notează următoarele cu privire la impactul pe care aceasta l-a avut asupra locuitorilor universului: „Acuzațiile mincinoase ale lui Satana la adresa caracterului lui Dumnezeu și a guvernării divine au apărut acum în adevărata lor lumină. El îl acuzase pe Dumnezeu că urmărește doar să Se înalțe pe Sine atunci când pretinde supunere și ascultare din partea ființelor create și declarase că, deși cere din partea tuturor un spirit de jertfire de sine, El nu manifestă acest spirit și nu face niciun sacrificiu. Acum s-a văzut că, pentru mântuirea omenirii decăzute și păcătoase, Conducătorul universului făcuse cel mai mare sacrificiu pe care putea să-l facă iubirea, căci „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine” (2 Corinteni 5:19). De asemenea, s-a văzut că, în timp ce Lucifer deschisese ușa pentru intrarea păcatului prin dorința lui de onoare și supremație, Hristos, pentru a distruge păcatul, S-a umilit și S-a făcut ascultător până la moarte.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 413

9. Cum a împăcat moartea lui Hristos lumea cu Dumnezeu? 2 Corinteni 5:19

Lumea noastră a căzut în păcat, în răzvrătire; i-a deschis ușa lui Satana, care a venit cu tot felul de intrigi, cum observăm și în cartea lui Iov. Dar când a luat asupra Sa natura umană, Fiul lui Dumnezeu a refăcut pentru totdeauna legătura dintre cer și pământ și a garantat cu moartea Sa anihilarea definitivă a păcatului și a lui Satana. La cruce, Isus a plătit pedeapsa pentru păcat cerută de Lege, împăcând astfel lumea căzută cu Dumnezeu. Noi suntem niște păcătoși condamnați la moarte, dar putem avea, prin credință, făgăduința vieții veșnice în Isus.

Isus a plătit pe cruce pedeapsa deplină pentru păcatele pe care le-ai săvârșit. De ce ar trebui ca adevărul acesta uimitor să-ți schimbe viața și să-ți dea dorința de a trăi în ascultare de El?

Vineri, 16 decembrie – Un gând de încheiere

„'Acum are loc judecata lumii acesteia', a continuat Hristos, 'acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Și, după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.' Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.» Aceasta era criza lumii. Dacă Eu devin ispășire pentru păcatele oamenilor, lumea va fi luminată. Stăpânirea lui Satana asupra sufletelor oamenilor va fi zdrobită. Chipul lui Dumnezeu în oameni, deformat din cauza păcatului, va fi refăcut și o familie de sfinți credincioși va moșteni în cele din urmă căminul ceresc. Aceasta avea să fie urmarea morții lui Hristos. Mântuitorul era adâncit în contemplarea scenei de triumf aduse în fața Lui. El vedea crucea, cruda și înjositoare cruce, strălucind de slavă în ciuda grozăviilor ei.

Dar lucrarea de mântuire a oamenilor nu este singurul lucru realizat prin cruce. Iubirea lui Dumnezeu se manifestă în univers. Domnul acestei lumi este alungat. Acuzațiile aduse de Satana împotriva lui Dumnezeu se dovedesc a fi mincinoase. Ocară pe care el o aruncase este îndepărtată pentru totdeauna. Atât îngerii, cât și oamenii sunt atrași către Mântuitorul.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 537-538

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 32-38

1. Ce spune psalmistul că trebuie să facă orice om evlavios?
2. Ce spune psalmistul că trebuie să facă omul care vrea să aibă parte de zile fericite?
3. Ce obișnuia psalmistul să facă pentru cei care îi întorceau binele cu rău?
4. Către ce conduce întotdeauna supărarea?

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul 3

5. Ce le oferă Evanghelia celor care au găsit amărăciune și dezamăgire acolo unde nădăjduiau să afle tovărășie și bucurie?